

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-111-42-05

Druk nr 3744

Warszawa, 16 lutego 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie zawiadamiam Pana Marszałka, że Rada Ministrów zamierza przedstawić do ratyfikacji Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej

- Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisaną w Tiranie dnia 12 listopada 2003 r.,

której ratyfikacja - zdaniem Rady Ministrów - nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

W załączeniu przekazuję tekst wymienionego dokumentu wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii, co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentu, zostanie on przedstawiony Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

Uchwała nr...../2005
Rady Ministrów
z dnia..... 2005 r.

w sprawie przedłożenia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisanej w Tiranie dnia 12 listopada 2003 r., do ratyfikacji

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1.

- i. Przedkłada się Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisaną w Tiranie dnia 12 listopada 2003 r., Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie Umowy, o której mowa w § 1 ust. 1, powierza się Ministrowi Finansów.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 listopada 2003 roku została podpisana w Tiranie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 2005 roku.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Marek Belka

UZASADNIENIE

wniosku o ratyfikację bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych

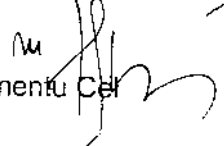
1. Administracje celne Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Albanii nawiązały i utrzymują wstępne, robocze kontakty, które mają na celu m.in. zapobieganie i zwalczanie wszelkich działań naruszających przepisy celne. Kierownicy polskiej i albańskiej administracji celnej spotykają się na corocznych sesjach Światowej Organizacji Celnej, zaś eksperci biorą udział w pracach poszczególnych komitetów i grup roboczych organizowanych w Brukseli.
2. Obecnie zarówno rząd polski, jak i albański deklarują wolę nawiązania owocnej współpracy gospodarczej i handlowej poprzez m.in. udział polskich przedsiębiorstw w odbudowie zniszczonego przemysłu albańskiego, budowie dróg i autostrad, rozwój inwestycji turystycznych. Mając na uwadze perspektywę wzrostu obrotów handlowych między obu krajami oraz kierując się wnioskami z posiedzenia I sesji Polsko-Albańskiej Komisji ds. Współpracy Gospodarczej i Handlowej (Warszawa, 19-20 marca 2001), polska administracja celna uznała za celowe podjęcie prac związanych z podpisaniem umowy dwustronnej w sprawach celnych, która stanowi podstawę prawną dla efektywnej współpracy w zakresie zapobiegania i zwalczania wszelkich działań naruszających przepisy celne. Wzrastającemu obrotowi handlowemu często towarzyszą zjawiska patologiczne, jakimi są próby podejmowania działań sprzecznych z przepisami celnymi - głównie w zakresie zaniżania wartości celnej towarów i przedstawiania do odprawy celnej dokumentów zawierających nieprawdziwe dane.
3. Dla osiągnięcia pełnej i efektywnej współpracy konieczne jest oparcie jej o kompleksowy akt prawny w formie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych. Uzasadnione jest to pilną potrzebą stworzenia formalnoprawnych podstaw zapewniających współpracę między dwoma administracjami celnymi oraz dalszy jej rozwój.
4. Uwzględniając interesy strony polskiej oraz wymogi współczesnych stosunków dwustronnych, istnieje potrzeba zawarcia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki

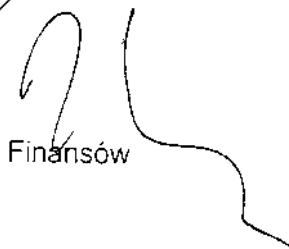
6. Zawarcie Umowy nie powoduje obciążeń dla budżetu państwa. Można się spodziewać, że jej stosowanie przysporzy dodatkowych wpływów budżetowych, w wyniku przekazywania sobie przez obie administracje celne informacji o planowanych naruszeniach przepisów celnych. Stosowanie Umowy nie będzie miało wpływu na wielkość zgodnych z prawem obrotów towarowych z Albanią, jednakże będzie pomocne w wyeliminowaniu obrotu towarowego dokonywanego z naruszeniem przepisów celnych, co korzystnie wpłynie na rozwój polskiej gospodarki. Dodatkowo, współdziałanie w zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi mieć będzie, z pewnością, pozytywne skutki zdrowotne i społeczne.

7. Podpisana Umowa dotyczy osób prawnych i fizycznych w zakresie przekazywania informacji o osobach naruszających przepisy celne i uczestniczących w nielegalnym obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.

8. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej ww. umową wymaga ratyfikacji bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, gdyż umowa nie wypełnia przesłanek z Artykułu 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Opracowała: **Agnieszka Witkowska**
Główny Specjalista
w Departamencie Cel MF

Aprobował: **Jan Zralek**
Zastępca Dyrektora Departamentu Cel
w Ministerstwie Finansów

Akceptował: **Wiesław Czyżowicz**
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Szef Służby Celnej

INFORMACJA
o zakresie i wynikach przeprowadzonego postępowania uzgadniającego
wniosku o zgodę na ratyfikację
Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii
o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych

Wniosek o zgodę na ratyfikację *Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych* został poddany uzgodnieniom międzyresortowym w marcu 2004 roku.

Uwagi merytoryczne i techniczne do wniosku oraz załączonych dokumentów zgłosiły Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Rządowe Centrum Legislacji oraz Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych.

Zgodnie z uwagą MSZ i RCL poprawiony został tryb zawarcia Umowy, który był niespójny w poszczególnych projektach dokumentów dołączonych do Umowy. Przyjęto tryb zaproponowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zgodnie z ostatnio zastosowaną praktyką wobec analogicznych Umów o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych zawartych z Republiką Bułgarii, Republiką Mołdowy i Republiką Kazachstanu.

We wniosku oddzielono sygnatariuszy i strony. Zgodnie z opinią MSZ pozostawiono zapisy o stronach umowy.

Do wniosku wpisano imię i nazwisko osoby upoważnionej do podpisania Umowy.

W Uzasadnieniu poprawiono datę podpisania Umowy.

Podczas uzgodnień resortowych wniosku przeprowadzonych w marcu 2004 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wnioskował, aby do Umowy wprowadzić dodatkowy zapis określający zasady wykorzystania danych osobowych na terytorium Albanii. W piśmie z dnia 21 grudnia 2004 roku, Dyrektor Departamentu Prawnego GODO, w związku z nie wiążącym charakterem opinii GODO, zasugerował ewentualne późniejsze negocjacje podpisanej Umowy. W związku z powyższym Ministerstwo Finansów jest w trakcie przygotowania odpowiedniego załącznika do Umowy.

Z upoważnienia Ministra Finansów

Wiesław Czyżowicz
Podsekretarz Stanu
Szef Służby Celnej

UMOWA
MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A RZĄDEM REPUBLIKI ALBANII
O WSPÓŁPRACY I WZAJEMNEJ POMOCY
W SPRAWACH CELNYCH

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Albanii, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”;

Pragnąc rozwijać współpracę w dziedzinie cła i uznając znaczenie wzajemnej pomocy organów celnych;

Uznając, że naruszenia przepisów celnych są szkodliwe dla interesów społecznych, ekonomicznych i handlowych ich Państw;

Uznając, że nielegalny obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi przynosi szkodę interesom społecznym ich Państw;

Doceniając znaczenie zapewnienia prawidłowego wymiaru i poboru należności celnych związanych z przywozem i wywozem towarów, a także należytego stosowania środków polityki handlowej oraz przepisów dotyczących kontroli celnej;

Mając na uwadze zalecenie Rady Współpracy Celnej z dnia 5 grudnia 1953 roku, dotyczące wzajemnej pomocy administracyjnej;

Uzgodniły, co następuje:

DEFINICJE

Artykuł 1

Użyte w niniejszej Umowie określenia oznaczają:

1. „Przepisy celne” - przepisy prawne obowiązujące na terytoriach Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Albanii, dotyczące przywozu, wywozu i tranzytu towarów, a także ceł i innych opłat, jak również środków zakazu, ograniczeń i kontroli stosowanych przez organy celne.
2. „Organ celny” - w Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów, a w Republice Albanii: Dyrektoriat Generalny Ceł w Ministerstwie Finansów;
3. „Należności celne” - wszelkie cła i inne opłaty wymierzone i pobierane zgodnie z przepisami celnymi;
4. „Organ występujący z wnioskiem” - organ celny, który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
5. „Organ proszony o pomoc” - organ celny, do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach celnych;

6. **"Naruszenie przepisów celnych"** - każde naruszenie przepisów celnych, jak również każde usiłowanie naruszenia tych przepisów;
7. **"Osoba"** - zarówno osoba fizyczna, jak i osoba prawna, a w Rzeczypospolitej Polskiej również jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, utworzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, dokonujące przywozu i wywozu towarów na obszar celny Państw Umawiających się Stron;
8. **"Środki odurzające"** - substancje wymienione w wykazach Jednolitej Konwencji o środkach odurzających z 1961r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961r., oraz w Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, sporządzonej w Wiedniu dnia 20 grudnia 1988r.;
9. **"Substancje psychotropowe"** - substancje wymienione w wykazach Konwencji o substancjach psychotropowych, sporządzonej w Wiedniu dnia 21 lutego 1971r.

ZAKRES UMOWY

Artykuł 2

1. Organy celne, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, udzielać sobie będą wzajemnej pomocy w celu:
 - a) zapewniania przestrzegania przepisów celnych;
 - b) prowadzenia dochodzeń, zapobiegania i zwalczania naruszeń przepisów celnych;
 - c) właściwego wymiaru i poboru należności celnych;
 - d) wymiany informacji i dokumentów związanych ze stosowaniem przepisów celnych;
 - e) szkolenia i doskonalenia umiejętności zawodowych funkcjonariuszy celnych oraz zapoznawania ich ze środkami technicznymi wykorzystywanymi w pracy służb celnych.
2. Pomoc w zakresie niniejszej Umowy udzielana będzie zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym i w ramach kompetencji i możliwości organu proszonego o pomoc.
W razie potrzeby organ ten może zwrócić się o udzielenie pomocy przez inny kompetentny organ.

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI

Artykuł 3

1. Organy celne będą, z własnej inicjatywy lub na wniosek, przekazywać sobie wzajemnie wszelkie informacje, mogące pomóc w zapewnieniu prawidłowego:
 - a) przywozu towarów z terytorium Państwa jednej Umawiającej się Strony na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony i nadania tym towarom właściwego przeznaczenia celnego;
 - b) poboru należności celnych wymierzanych przez organ celny, a w szczególności informacje, które mogą pomóc w określeniu wartości celnej towarów i ustaleniu ich klasyfikacji taryfowej;
 - c) stosowania środków polityki handlowej;
 - d) stosowania preferencyjnych lub niepreferencyjnych reguł pochodzenia towarów.
2. Jeżeli organ proszony o pomoc nie posiada żądanych informacji, podejmie działania w celu ich uzyskania.

Artykuł 4

Organy celne będą udzielać sobie pomocy, którą uznają za konieczną dla właściwego stosowania przepisów celnych, szczególnie kiedy posiadają informacje dotyczące:

- a) działań naruszających lub mogących naruszać takie przepisy, jeżeli działania te interesują organ celny drugiej Umawiającej się Strony;
- b) nowych środków i metod wykorzystywanych do popełniania naruszeń przepisów celnych;
- c) towarów, które są przedmiotem naruszeń przepisów celnych;
- d) technik zwalczania przestępczości, które mogą być użyteczne w walce z naruszeniami przepisów celnych, w szczególności, środków pomocy technicznej przydatnych w zwalczaniu takich naruszeń;
- e) obserwacji i wniosków wynikających ze stosowania nowych technik zwalczania przestępczości.

Artykuł 5

1. Organy celne w celu aktywizacji działań związanych z zapobieganiem, prowadzeniem dochodzeń i zwalczaniem nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, w możliwie krótkim terminie, bez wniosku, udzielają sobie informacji o:

- a) osobach, o których wiadomo, że zajmują się nielegalnym obrotem środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi;
 - b) wszelkiego rodzaju środkach transportu, kontenerach i przesyłkach, o których wiadomo, że są wykorzystywane do nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.
2. Organy celne, bez wniosku, przekazują sobie informacje o sposobach i metodach stosowanych w nielegalnym obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, a także o skuteczności nowych metod ich kontroli.
 3. Postanowienia ustępów 1 i 2 mogą być rozszerzone o udzielanie informacji o substancjach, które są stosowane do produkcji środków odurzających i substancji psychotropowych.
 4. Informacje, o których mowa w ustępach 1 i 2, mogą być przekazywane innym organom administracji państwowej, zajmującym się zwalczaniem narkomanii oraz nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.

PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW, RAPORTÓW I DOWODÓW

Artykuł 6

1. Organy celne będą przekazywać sobie wzajemnie, z własnej inicjatywy lub na wniosek, raporty, dowody lub poświadczony kopie dokumentów, zawierające informacje dotyczące ujawnionych lub planowanych działań, naruszających lub mogących naruszać przepisy celne.
2. Dokumenty, o których mowa w ustępie 1, mogą być zastąpione informacjami sporządzonymi z zastosowaniem techniki elektronicznego przetwarzania danych.
3. Wyjaśnienia dotyczące wykorzystania dokumentów lub informacji sporządzonych z zastosowaniem techniki elektronicznego przetwarzania danych powinny być przekazywane jednocześnie z tymi dokumentami i informacjami.

KONTROLA NAD OSOBAMI, TOWARAMI I ŚRODKAMI TRANSPORTU

Artykuł 7

Organy celne będą, na wniosek, sprawować kontrolę nad:

- a) osobami, co do których istnieją dowody lub podejrzenia, że naruszyły lub naruszają przepisy celne;
- b) towarami, których przywóz, wywóz lub przewóz może spowodować naruszenie przepisów celnych; oraz

- c) środkami transportu i kontenerami, co do których istnieją dowody lub podejrzenia, że były, są lub mogą zostać wykorzystane z naruszeniem przepisów celnych.

WSPÓLPRACA TECHNICZNA

Artykuł 8

Współpraca techniczna organów celnych w zakresie spraw celnych będzie polegać na:

- a) wymianie funkcjonariuszy celnych lub ekspertów, jeżeli jest to obustronnie korzystne dla celów rozwinięcia znajomości technik celnych;
- b) wymianie informacji i doświadczeń w zakresie wykorzystania sprzętu do wykrywania przestępstw celnych;
- c) wymianie informacji naukowych i technicznych dotyczących stosowania prawa celnego.

WYKONANIE WNIOSKÓW

Artykuł 9

1. Organ proszony o pomoc prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawach o naruszenie przepisów celnych. Wyniki postępowania wyjaśniającego przekazuje organowi występującemu z wnioskiem.
2. Organ proszony o pomoc może zezwolić funkcjonariuszom organu występującego z wnioskiem na uczestniczenie w czynnościach wyjaśniających, o których mowa w ustępie 1.
3. Organy celne, na wniosek, mogą upoważnić funkcjonariuszy organów celnych do występowania w charakterze ekspertów lub świadków, w postępowaniu administracyjnym lub sądowym, w ramach udzielonego przez organy celne pełnomocnictwa, w sprawach objętych niniejszą Umową.
Wniosek taki musi szczegółowo wskazywać w jakiej sprawie i w jakim charakterze upoważniony funkcjonariusz organu celnego będzie występować.
4. Przedstawiciele organu celnego, którzy znaleźli się w okolicznościach przewidzianych w niniejszej Umowie na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony, powinni legitymować się urzędowym pełnomocnictwem. Nie mogą być umundurowani i uzbrojeni.

WYKORZYSTANIE INFORMACJI I DOKUMENTÓW

Artykuł 10

1. Informacje i dokumenty, otrzymane w ramach niniejszej Umowy, nie będą wykorzystywane w innych celach niż te, które są określone w Umowie, bez pisemnej zgody organu, który je dostarczył. Postanowienie to nie ma zastosowania do informacji i dokumentów dotyczących naruszenia przepisów celnych, odnoszących się do środków odurzających i substancji psychotropowych.
2. Organ otrzymujący informacje i dokumenty sam przyznaje im odpowiednią klauzulę tajności, zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym jego Państwa oraz zgodnie z indywidualnym charakterem każdej sprawy.
3. Organy celne Umawiających się Stron mogą, zgodnie z celami i zakresem niniejszej Umowy, wykorzystywać informacje i dokumenty, otrzymane zgodnie z niniejszą Umową, jako dowody w postępowaniu sądowym i administracyjnym.

WNIOSKI O POMOC

Artykuł 11

1. Wnioski o pomoc, stosownie do niniejszej Umowy, przekazywane będą w formie pisemnej. Do wniosków będą załączone dokumenty niezbędne do ich realizacji. Pilne wnioski mogą być przekazywane ustnie. Muszą być one potwierdzone na piśmie tak szybko jak to możliwe.
2. Wnioski, o których mowa w ustępie 1, będą zawierać następujące informacje:
 - a) określenie organu celnego występującego z wnioskiem;
 - b) charakter postępowania;
 - c) przedmiot wniosku;
 - d) prawne i faktyczne uzasadnienie wniosku;
 - e) nazwy i adresy osób, których dotyczy postępowanie, jeśli są znane; oraz
 - f) krótki opis sprawy oraz kwestie prawne z nią związane.
3. Wnioski przedkładane będą w języku angielskim lub w innym języku, możliwym do przyjęcia przez organ proszony o pomoc.
4. W przypadku, gdy wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w ustępach 1, 2 lub 3, organ proszony o pomoc może żądać jego poprawienia lub uzupełnienia.

5. Żądanie poprawienia lub uzupełnienia wniosku, o czym jest mowa w ustępie 4, powinno nastąpić nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

WYJĄTKI OD OBOWIĄZKU UDZIELANIA POMOCY

Artykuł 12

1. Jeżeli organ proszony o pomoc uzna, że realizacja wniosku może przynieść szkodę suwerenności, bezpieczeństwu, porządkowi publicznemu, interesom gospodarczym lub innym istotnym interesom jego Państwa, to może odmówić udzielenia pomocy całkowicie lub częściowo, albo uzależnić realizację wniosku od spełnienia określonych warunków.
2. Jeżeli organ celny prosi o pomoc, której sam nie mógłby udzielić, powinien w swoim wniosku zwrócić uwagę na ten fakt. Spełnienie takiej prośby będzie zależało od uznania organu proszonego o pomoc.
3. Jeżeli prośba o pomoc nie może być spełniona, organ występujący z wnioskiem będzie niezwłocznie poinformowany pisemnie o przyczynach odmowy udzielenia pomocy.

KOSZTY

Artykuł 13

1. Umawiające się Strony zrzekną się wszelkich roszczeń o zwrot kosztów poniesionych przy wykonywaniu niniejszej Umowy, z wyjątkiem wydatków poniesionych na ekspertów, świadków i tłumaczy, innych niż urzędnicy państwowi.
2. Nadzwyczajne koszty wynikające z technicznej współpracy, o których mowa w ustępie 1, będą przedmiotem specjalnych porozumień między organami celnymi Umawiających się Stron.

UDZIELANIE POMOCY

Artykuł 14

1. Umowa wykonywana będzie bezpośrednio przez organy celne Umawiających się Stron. Porozumienia wykonawcze, określające szczegóły współpracy realizowanej w ramach niniejszej Umowy, mogą być zawierane przez organy celne Umawiających się Stron.
2. Umawiające się Strony, za obopólną zgodą, będą dążyć do rozwiązywania problemów lub wątpliwości wynikających z interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy.

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 15

Niniejsza Umowa stosowana będzie na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze celnym Republiki Albanii.

WEJŚCIE W ŻYCIE I WYPOWIEDZENIE

Artykuł 16

Umawiające się Strony potwierdzą wzajemnie w drodze wymiany not spełnienie wszelkich koniecznych do wejścia w życie Umowy wymogów prawnych ich Państw. Umowa wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia otrzymania noty późniejszej.

Artykuł 17

Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może ona być wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron; w takim przypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Sporządzono w *Tiranie* dnia *12 listopada* 2003 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, albańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc obowiązującą. W razie rozbieżności w interpretacji postanowień niniejszej Umowy, tekst w języku angielskim będzie rozstrzygający.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Robert Wierzbicki

Z upoważnienia Rządu
Republiki Albanii

Fergatij